

นโยบายประเทศไทย ๔.๐ : โอกาส อุปสรรค และผลประโยชน์ของไทยในภูมิภาคอาเซียน

นายสุรัชพงศ์ สิกขาบัณฑิต
นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานสหภาพสมาชิกรัฐสภา-
เอเชียและแปซิฟิก
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

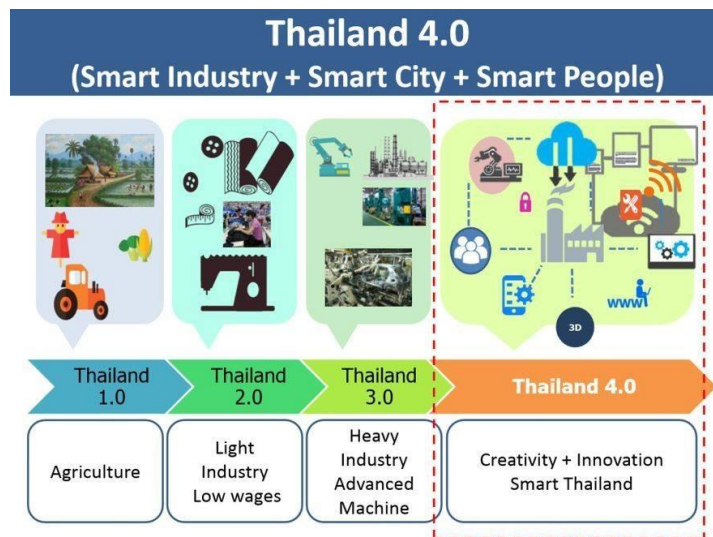
นับตั้งแต่เกิดเหตุการณ์รัฐประหารในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นมา ในระยะแรก มีความกังวลจากหลายฝ่ายว่าจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นโดยรวมจากประเทศต่างๆ ที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทำให้รัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. ตระหนักถึงการสร้างความเชื่อมั่นต่อนานาชาติและการนำพาและนักลงทุนต่างชาติ รัฐบาลจึงได้กำหนดแผนดำเนินการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นานาชาติในการนำพาประเทศไทยกลับสู่เส้นทางการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามเส้นทางของโรดแมปประชาธิปไตย ๓ ขั้นตอน โดยแผนดังกล่าวจะนำไปสู่การเลือกตั้งทั่วไปภายในปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๑

รัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้กำหนดนโยบายต่าง ๆ ออกมามากมาย เพื่อใช้ในการบริหารประเทศ ซึ่งหนึ่งในนโยบายหลักของรัฐบาลนั้นก็คือ นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ซึ่งเป็น “วิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้”¹

¹ บวร เทศจินทร, “ประเทศไทย 4.0 โมเดลเศรษฐกิจใหม่”, <http://www.drborworn.com/article/detail.asp?id=16223> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)

ปัจจุบันประเทศไทยยังอยู่ในยุค “๓.๐” ซึ่งการพัฒนาประเทศเน้นไปทางอุตสาหกรรมหนักและการส่งออกเป็นหลัก รายได้ของประเทศไทยยังคงอยู่ในระดับกลางทำให้ประเทศไทยอยู่ในภาวะติดกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) มาเป็นระยะเวลานาน แม้จะมีพัฒนาการมาจากในอดีตจากยุคประเทศไทย ๑.๐ ซึ่งเน้นการเกษตรเป็นหลักและยุคประเทศไทย ๒.๐ ที่เน้นการพัฒนาประเทศไปทางอุตสาหกรรมที่เป็นอุตสาหกรรมเบาเป็นส่วนมาก ดังนั้น ประเทศไทย ๔.๐ จึงมีความมุ่งมั่นที่จะปรับเปลี่ยนเป็น “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” (Value-Based Economy) โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น มีลักษณะเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่เป็นอยู่เดิมและรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startup บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง²

รัฐบาลขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวโดยใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” และมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่าง ๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังกันขับเคลื่อนผ่านโครงการ บัณฑิตความร่วมมือ กิจกรรม หรืองานวิจัยต่าง ๆ โดยการดำเนินงานของ “ประชารัฐ” กลุ่มต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย กลุ่ม Value Driver จำนวน ๖ คณะ และกลุ่ม Enable Driven จำนวน ๖ คณะ³

² เรื่องเดิม

³ โครงการสานพลังประชารัฐ, <http://www.สานพลังประชารัฐ.com/>, สืบค้นเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑)

อย่างไรก็ดี ล่าสุด นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีได้มีแนวคิดที่จะยุบกลุ่มประชารัฐจาก ๑๒ กลุ่มเหลือ ๓ กลุ่ม⁴ คือ ๑) กลุ่มลดความเหลื่อมล้ำ ๒) กลุ่มเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน (Thailand ๔.๐) และ ๓) กลุ่มพัฒนาคน เพื่อความคล่องตัวในการประสานงาน

ในการดำเนินการเพื่อมุ่งสู่การเป็นประเทศไทย ๔.๐ รัฐบาลได้มุ่งเน้นการต่อยอดการพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม จำนวน ๕ กลุ่ม⁵ ซึ่งผู้เขียนขอแบ่งเป็น ๒ กลุ่มหลัก ๆ ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย ๒ กลุ่มแรก เป็นกลุ่มที่มีการใช้เทคโนโลยีระดับทั่วไป ได้แก่ ๑) กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ และ ๒) กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์

การมุ่งเน้นที่กลุ่ม ๒ กลุ่มนี้มีข้อดี คือ เนื่องจากประเทศไทยนับได้ว่าเป็นประเทศที่มีศักยภาพและจุดเด่นด้านอาหาร การเกษตร และสาธารณสุข ซึ่งจะส่งผลให้สามารถพัฒนาต่อยอดธุรกิจและสามารถแข่งขันในตลาดอาเซียนดังกล่าวได้ทันที

ข้อพึงระวังสำหรับเรื่องนี้คือ เนื่องจากเทคโนโลยีด้านดังกล่าวมีอุปสรรคในการผลิตหลายอย่าง อาทิ ปัญหาความไม่แน่นอนของเครื่องจักรกล ความสะอาด และความปลอดภัยของอาหาร วัชพืช ทำให้มีต้นทุนการผลิตที่สูง จึงอาจจะไม่คุ้มกับต้นทุน ประกอบกับตลาดอาเซียนที่ประเทศไทยหวังจะเพิ่มมูลค่าส่งออกมีกำลังซื้อต่ำ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงระหว่างอาเซียนยังมีไม่เพียงพอ เป็นต้น

กลุ่มเป้าหมาย ๓ กลุ่มหลังที่มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ได้แก่ ๑. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม ๒. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อ

⁴ “สมคิด” ยุบ 12 ประชารัฐ เหลือ 3 กลุ่มเร่งสปีดผลงาน, <https://www.prachachat.net/economy/news-99952> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑)

⁵ บวร เทวารินทร์, “ประเทศไทย 4.0 โมเดลเศรษฐกิจใหม่”, <http://www.drborworn.com/article/detail.asp?id=16223> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)

และบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว และ ๓. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

ข้อดีของการพัฒนาครั้งนี้ คือ หากประเทศไทยสามารถพัฒนาเป้าหมายดังกล่าวได้สำเร็จ ก็จะสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนและตลอดจนสร้างงานให้แก่แรงงานไทยที่มีทักษะได้จำนวนมาก ขณะที่ข้อควรพึงระวัง ได้แก่ เทคโนโลยีในกลุ่มดังกล่าวจะต้องใช้แรงงานที่มีทักษะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญขั้นสูง ประกอบกับการใช้ต้นทุนในการผลิตที่สูง ผู้ประกอบการอาจจะต้องใช้เงินลงทุนที่สูง ซึ่งประเทศไทยอาจจะมีศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีความพร้อมอย่างประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียไม่ได้

หากมองถึงโอกาสของประเทศไทยในการพัฒนาประเทศตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ของรัฐบาล นั้นมีหลายประการด้วยกัน ได้แก่

๑) สร้างโอกาสให้กับผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ โดยสามารถนำความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้กับองค์กรหรือธุรกิจของตนเอง เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๒) เพิ่มผลผลิตแต่ใช้ต้นทุนที่น้อยลง เนื่องจากใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามาปรับในการการผลิต ซึ่งแม้จะใช้ต้นทุนสูงกับการสร้างนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีในระยะแรกเริ่ม แต่ก็คุ้มค่างับผลผลิตที่ได้รับในระยะยาว ซึ่งนับได้ว่าเป็นการลงทุนในธุรกิจอย่างยั่งยืน

๓) ส่งผลต่อพัฒนาการทางเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวมในระยะยาว และสามารถหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาลได้

๔) การที่รัฐบาลเดินหน้าให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ส่งผลให้อุตสาหกรรมเป้าหมายที่กำหนดไว้สามารถเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็วกว่าในอดีตแบบก้าวกระโดด

๕) สามารถสร้างอำนาจต่อรองของประเทศไทยในภูมิภาคอาเซียนโดยเฉพาะกลุ่มประเทศ CLMV (ประเทศอาเซียนลุ่มน้ำโขง คือ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม) ซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญของประเทศไทย

๖) การที่รัฐบาลส่งเสริมให้กระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยยึดหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนเนื่องจากปัญหาความเหลื่อมล้ำระหว่างคนรวยกับคนจนนั้น ส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในแต่ละภูมิภาคในระยะยาว เนื่องจากเมื่อความเจริญต่างๆ กระจายเข้าสู่ภูมิภาค ก็จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติให้มาท่องเที่ยวในจังหวัดนั้นๆ ได้ และสามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก โดยคนในชุมชนในฐานะเจ้าของพื้นที่เป็นผู้ควบคุมดูแลซึ่งสามารถรักษาสภาพแวดล้อมให้คงเดิมไปควบคู่กันไปได้ด้วย

อย่างไรก็ดี นโยบายประเทศไทย ๔.๐ ยังมีปัจจัยอีกหลายด้านที่จะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตามนโยบายให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล^๖ ซึ่งสามารถแบ่งปัจจัยที่เป็นอุปสรรคได้รายละเอียด ดังนี้

๑. ปัจจัยด้านมนุษย์ การพัฒนามนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในลำดับแรกๆ ที่รัฐบาลให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยรัฐบาลต้องการสร้างคนไทย ๔.๐ ที่มีความพร้อมที่จะเรียนรู้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด มีความพร้อมที่จะพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และมีศักยภาพที่จะรองรับเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ แต่ประเทศไทยยังขาดคนที่มีทักษะ ความรู้ความเชี่ยวชาญมากพอ ซึ่งคนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญส่วนใหญ่จะถูกดึงไปทำงานในต่างประเทศทั้งหมด หรือที่เรียกว่า “ภาวะสมองไหล” นั่นเอง

๒. ปัจจัยกฎหมายที่ยังไม่เอื้ออำนวย อาทิ กรอบทางด้านกฎระเบียบและกฎหมาย ที่เป็นอุปสรรคต่อธุรกิจ startup ที่จะมาเป็น New Engines of Growth^๗ ประเทศไทย ๔.๐^๘ เป็นต้น

๓. ปัจจัยเงินทุน เนื่องจากการที่จะใช้เทคโนโลยีต่างๆ มาพัฒนาธุรกิจหรือองค์กรต่างๆ นั้น จำเป็นต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก ทั้งในเรื่องของการว่าจ้างบุคลากรที่มีทักษะความรู้ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และเครื่องจักรที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย

เมื่อมองถึงผลประโยชน์ในภาพรวมของไทยที่จะได้รับจากนโยบายประเทศไทย ๔.๐ จากกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน CLMV นั้นมีหลายประการ อาทิ ๑) หากมีสินค้าที่มีนวัตกรรมสูง ก็จะสามารถส่งสินค้าออกไปในตลาดอาเซียนได้มากยิ่งขึ้น ๒) หากสามารถพัฒนาเกษตรกรรมเป็น smart farming สินค้าและเกษตรของไทยจะสามารถตีตลาดอาเซียนได้มากขึ้นเช่นกัน และสามารถสร้างโอกาสทางธุรกิจให้เกิดขึ้นในประเทศเพื่อนบ้านได้มากขึ้นด้วย เช่นเดียวกับบริการด้านสุขภาพ ๓) หากประเทศไทยกลายเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ (medical hub) ก็สามารถสร้างโอกาสทางธุรกิจได้เช่นกัน ๔) หากธุรกิจไทยเป็น smartSME จะเอื้อประโยชน์ให้มีศักยภาพในการแข่งขันการผลิตสินค้าส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน และสามารถย้ายฐานผลิตไปประเทศเพื่อนบ้านด้วย และ ๕) หากมีแรงงานที่มีฝีมือขั้นสูง ก็สามารถทำให้แรงงานไทยสามารถแข่งขันกับแรงงานในตลาดอาเซียนได้ เป็นต้น

ในขณะเดียวกัน ผลประโยชน์เชิงลึกที่ประเทศไทยที่จะได้รับจากภูมิภาคอาเซียน หากสามารถพัฒนาให้เป็นประเทศไทย ๔.๐ ควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนอาเซียน ๔.๐ ของภูมิภาคที่เป็นความร่วมมือกันระหว่าง ๑๐ ประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเปลี่ยนจากอาเซียน ๓.๐ เป็นอาเซียน ๔.๐ ตามแผน AEC Blueprint

^๖ พงศ์พิพัฒน์ บัญชานนท์, “วิเคราะห์ ไทยแลนด์ 4.0: วิสัยทัศน์ชาติ ที่ยังขาดรายละเอียด”, <http://www.bbc.com/thai/thailand-38527250> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐)

^๗ New Engines of Growth คือ อุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศไทย จำนวน ๑๐ อุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ การท่องเที่ยว 5 อุตสาหกรรมเดิม ประกอบด้วย ๑. อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ๒. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ๓. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ๔. การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และ ๕. อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร กลุ่มที่ ๒ การเติม ๕ อุตสาหกรรมอนาคต ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน และมีผู้สนใจลงทุน ประกอบด้วย ๑. อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม ๒. อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ ๓. อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ ๔. อุตสาหกรรมดิจิทัล และ ๕. อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร

^๘ อธิป อควานนท์, “กฎหมายเดิมๆอุปสรรคของธุรกิจสตาร์ทอัพ,” <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/637809> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐)

2025⁹ โดยจะเน้นความร่วมมือทางด้านการเกษตร สุขภาพ ดิจิทัล ภาคบริการ การพัฒนา SME และแรงงาน การวิจัยและพัฒนา (R&D) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการ ขับเคลื่อนไปสู่อาเซียน ๔.๐ ด้วยแล้วนั้น ในระดับปัจเจกบุคคล เมื่อแรงงานมีทักษะที่สูงขึ้น ก็จะได้รับค่าจ้าง หรือเงินเดือนที่สูงขึ้น ทำให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ส่งผลโดยรวมถึงอัตราการขยายตัวของผลผลิตมวลรวม ภายในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) และเมื่อผู้ประกอบการสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ สินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมสูงโดยจ้างแรงงานที่มีทักษะได้แล้ว ก็จะสามารถส่งสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ ออกไปยังตลาดอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย ผลที่ตามมาคือ การขยายตัวของการลงทุนที่เพิ่มสูงขึ้น นั้นเอง ประการสุดท้ายหากประเทศไทยสามารถนำเอาจุดแข็งของไทยไปใช้เพื่อได้รับประโยชน์จากประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อาทิ ศักยภาพของไทยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการยอมรับว่ามีแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติที่งดงาม ยิ้มสยามของคนไทย ศิลปวัฒนธรรม และอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ แล้วสิ่งเหล่านี้จะทำให้ ผู้ประกอบการไทยได้เปรียบคู่แข่งต่างชาติในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วทั้งภูมิภาคอาเซียนที่มีการเปิดเสรี ด้านการบริการการท่องเที่ยวอย่างมาก เป็นต้น

เพื่อเป็นในการสนับสนุนนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ของรัฐบาล ฝ่ายนิติบัญญัติสามารถแสดงบทบาทใน ๒ ส่วนหลักๆ ดังนี้

๑) ส่วนของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ อาจแสดงบทบาทเพื่อสนับสนุนนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ของรัฐบาล ได้โดยการพิจารณาและเห็นชอบกฎหมายที่เอื้อต่อการรองรับการเกิดใหม่ของธุรกิจ Startup ตลอดจนสนับสนุน ผ่านกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนงบประมาณของบริษัทธุรกิจ Startup พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึงต่อการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งหากเป็นไปได้ อาจพิจารณาให้มีระบบแจ้งเตือนข่าวเกี่ยวกับสถานะล่าสุดของกระบวนการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องผ่าน ช่องทางดิจิทัล อาทิ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) แอปพลิเคชันไลน์ (Line) หรือ ข้อความทางโทรศัพท์ (SMS) แก่ประชาชนหรือผู้ประกอบการต่างๆ ที่ได้ทำการลงทะเบียนไว้ในระบบฐานข้อมูลของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นต้น และ

๒) ส่วนของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกสภานิติ บัญญัติแห่งชาติ ซึ่งขณะนี้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มุ่งเน้นการดำเนินการเพื่อตอบสนองตามกรอบ ทิศทางนโยบายประเทศโดยเห็นได้จากแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ ในยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการให้ก้าวไปสู่การเป็น Digital Parliament & Smart Parliament ซึ่งมุ่งเน้น พัฒนาและอบรมบุคลากรของสำนักงานฯ รวมถึงสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้มีความพร้อมรับมือและสามารถ ใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีการ เชื่อมโยงกัน และที่สำคัญมีการนำแนวคิดการลดการใช้กระดาษ (Paperless) มาปรับใช้ในองค์กรเพื่อประหยัด งบประมาณ ซึ่งเห็นควรอย่างยิ่งที่จะนำแนวคิดนี้มาปรับใช้ในองค์กรทั้งในการนัดประชุมต่างๆ อาทิ การส่งหนังสือเชิญ ระเบียบวาระการประชุม และเอกสารประกอบการประชุม เป็นต้น ตลอดจนภารกิจสนับสนุนการประชุมรัฐสภา

⁹ AEC Blueprint 2025 หรือ แผนงานเศรษฐกิจประชาคมอาเซียน ๒๐๒๕ คือ แผนงานที่กำหนดทิศทางการรวมตัวทางเศรษฐกิจของ อาเซียนในระยะ ๑๐ ปีข้างหน้า (พ.ศ.๒๕๕๙ – ๒๕๖๘) โดยมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพของมาตรการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน และ แนวทางการรับมือต่อประเด็นความท้าทายใหม่ๆ ซึ่งแผนงานมีเป้าหมายให้ AEC มีคุณลักษณะ ๕ ประการภายในปี ค.ศ. ๒๐๒๕ ได้แก่ ๑. มี การรวมตัวและเชื่อมโยงในระดับสูง ๒. มีความสามารถในการแข่งขัน นวัตกรรม และพลวัต ๓. ส่งเสริมการเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจและการ รวมตัวรายสาขา ๔. ความสามารถในการปรับตัว ครอบคลุมทุกภาคส่วนและมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และ ๕. การเป็นส่วนสำคัญของ ประชาคมโลก

ระหว่างประเทศที่สถานิติบัญญัติแห่งชาติของไทยจะจัดเป็นเจ้าภาพ ซึ่งควรจะมีการนำข้อมูลที่สำคัญของการประชุมหรือข่าวสารต่างๆ ขึ้นในหน้าเว็บไซต์หรือไลน์กรุป (Line Group) ของการประชุมนั้นๆ แทนที่การพิมพ์เอกสารที่จะต้องใช้กระดาษเป็นจำนวนมากในการประชาสัมพันธ์ เนื่องจากสมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติทั้งไทยและต่างชาติส่วนใหญ่มีเทคโนโลยีติดตัวแล้ว อาทิ สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อใช้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประชุม และระบบการรองรับเชื่อมต่อของเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ควรมีประสิทธิภาพและเสถียรภาพด้วย และยังเป็นการแสดงภาพลักษณ์ขององค์กรนิติบัญญัติในการเป็นรัฐสภาดิจิทัลในยุคประเทศไทย ๔.๐ อย่างแท้จริง

โดยสรุปแล้วสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้นโยบายประเทศไทย ๔.๐ ประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยความร่วมมือ และความมุ่งมั่นของคนไทยทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการพัฒนา มนุษย์ หากประเทศไทยสามารถขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวไปได้จริง จะทำให้ภาพรวมเศรษฐกิจไทยหลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และสามารถลดการพึ่งพาต่างชาติ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำต่างๆ เป็นการสร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจและสังคมให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

บวร เทศารินทร์, “ประเทศไทย 4.0 โมเดลเศรษฐกิจใหม่”,

<http://www.drborworn.com/articledetail.asp?id=16223> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)

“โครงการสานพลังประชารัฐ”, <http://www.สานพลังประชารัฐ.com/>, สืบค้นเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑)

“ตรวจงานประชารัฐฯ E6 คืบหน้าหลายประเด็น เร่งวางแผนเคลื่อนงาน ปี ๖๑”,

<https://www.thairath.co.th/content/1083569> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑)

““สมคิด” ยุยบ ๑๒ ประชารัฐ เหลือ ๓ กลุ่มเร่งสปีดผลงาน”,

<https://www.prachachat.net/economy/news-99952> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑)

พงศ์พิพัฒน์ บัญชานนท์, “วิเคราะห์ ไทยแลนด์ 4.0: วิสัยทัศน์ชาติ ที่ยังขาดรายละเอียด”,

<http://www.bbc.com/thai/thailand-38527250> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐)

อธิป อัครวานันท์, “กฎหมายเติมๆอุปสรรคของธุรกิจสตาร์ทอัพ” ,

<http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/637809> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐)